Milíkov

Kraj: Karlovarský
Okres: Cheb
Správní obvod: Cheb
GPS souřadnice: 50.055774N, 12.547599E
Nadmořská výška: 504 m n. m.
První pís. zmínka: 1311 (713 let)
Počet obyvatel: 291
PSČ: 350 02
Adresa URL: www.milikov.cz

Historie obce Milíkov

Za nejstarší známou německou listinu ve které je obec uvedena, je možno považovat tu s datem 1. listopadu 1311, ve které dává Johann z Waldsassenu do zástavy vdově a synům Konráda z Haslau, Malou Stiboř a Milíkov. Tehdy byl v obci starý mlýn (posledním mlynářem byli Marie a Franz Müllerovi z Butznu), jedna hospoda a 17 usedlostí. Pouze o 49 let později měl Milíkov podle lénní knihy Leuchtenbergových z roku 1360 již 6 hostinců- útulků, 16 dřevěných usedlostí, jednu zděnou, jedno panské sídlo a dvůr, k tomu mlýn a co lénní kniha Leuchtenbergových neuvádí, je vlastnictví Parta z Hertenbergu a Adelaidy z Milíkova
V roce 1407 s stává Tauft Hertenberger z Milíkova lénním pánem územního hraběte Leutpolda z Leuchtenbergu (vedle Weidenu v bavorském Horním Pfalcku).
Také Těšov, Žabí jezero Schönflicht, Liebau a mezi horou Arbes a těšovskou horou položená obec Wolfhardsgrún a na Schwarzenbachu ležící obec stejného jména, obě ve třicetileté válce vymřely, patřily Leuchtenbergům. V roce 1542 přešel Milíkov se sousedními vesnicemi do majetku hraběte Hieronyma Schlicka. Hertenbergové zatím zůstali uživateli léna Milíkova.Po nich následovali Globnerové.
V církevních kostelních knihách Schönflichtu je uvedeno: "1583 byli patroni a Tutores (z latin. poručníci - ochraňovatelé), von Schönflicht Christoph a Hertenberg z Milíkova, Stefan von Globen zu Crotensee a Hans Wolf z Globen u Těšova. Se statkem v Milíkově, bylo patronátní právo svázáno s kostelem v Schónflichtu.
V roce 1660 koupil Georg Adam Junker z Oberkunreutu statek v Milíkově, 1683 získal rytíř Julius Ferdinand z Blankenheimu, tento majetek za 18 000 rýnských zlatých. Před velikým Benkerovým domem stála až do 1946 kamenná socha Matky Boží na jejímž podstavci byl uveden letopočet 1700 resp. 1709. nad ním erb rytíře s pěti, v jednom poli uzavřených klád, lyra a rytířská insignie.
Od 1756 do 1773 byl statek Milíkov v majetku slavného Kolegia společnosti Ježíše v c.k. vysoce svobodném říšském městě Chebu. Po rozpuštění Jezuitského řádu za císaře Josefa II připadl statek náboženskému fondu. Milíkov byl nabídnut místním poddaným osadníkům za 60 000 zlatých. Tehdejší místní soudce Achtner, byl pro tuto koupi, ale nezískal potřebnou většinu. V roce 1801 jej tedy koupila rodina Metternichů - Winneburgů jako allodiální majetek na statek a půdu. Podle německého slovníku je "allod" germánské právo na statek a půdu. Zámecká kaple s hrobkou stála bokem od zámku. Byla to osmihranná budova. V roce 1787 byla tato kaplička přeměněna na všeobecný kostel Simona a Judy a ten sloužil až do roku 1820 jako farní chrám Páně.
Kromě nově vzniklé lokality Milíkov, byly v roce 1789 přičleněny z farnosti Treunitz vesnice Velká Stiboř a Grün.
Dne 24. dubna 1820 vypukl v palírně lihu, která patřila statku, požár. Ten zničil 41 domů, zámek a kostel. Stavba nynějšího kostela a budovy fary byla započata r. 1818 a dokončena v r. 1820. Po požáru se

bohoslužby konaly nejdříve v kapličce na Žabím Jezeru a pak ve stodole tehdejšího milíkovského soudce až do doby dokončení stavby kostela.
Lavice svobodného pána barona Pettsharta z Hald, Malá Stiboř, kříž kazatelnice, oltář Jana Nepomuckého s dobrou figurální řezbou, také sv. Jiří na koni usmrcujícího draka, křtitelnice se sochou Johannese Baptista (24 svíčkový lustr s broušenými tělesy z olovnatého křišťálového skla).